

LAU-FILMEN
**DE BØR
FORELSKE
DEM -**

PALLADIUM

1935

20-12-35

Illona Wieselmann som Eva.

PALLADIUM *præsenterer*

LAU-FILMEN

DE BØR FORELSKE DEM —

Iscenesat af... LAU LAURITZEN

Manuskript... Lau Lauritzen efter Ide af
Paul Keller

Musik..... Erik Fiehn

Sangtekster... Carl Viggo Meincke

Orkester..... Erik Tuxen

Instrumentation . Peter Deutsch

Foto..... Einar Olsen

Tone..... Poul Bang

Lyd-System... Bofa

6881 ind 3115 m

I Hovedrollerne:

George B. Steffenson Henrik Bentzon
Eva von Dornberg Illona Wieselmann
Doktor Hartung Holger Reenberg
Justitsraad Stumpe Johs. Meyer
August Stempel Knud Almar
Lis Lis Smed
Doris Else Jarlbak
Erik Bürger Sigfred Johansen
Direktør Kreutzer Ejnar Juhl
Sekretær Stone Anton de Verdier
Kammertjeneren Lehmann Aage Foss
Forvalteren Bartel Johannes Andresen
Geldern Sigurd Langberg
A. Stempels Kone Ingeborg Gandrup
Stumpes Sekretær Erika Voigt
Ung Laps Charles Tharnæs
Kvindelig Journalist Berthe Quistgaard
G. B. Steffensons Sekretær Randi Michelsen

Sekretær Mr. Stone forelægger sin Chef en Række vigtige Spørgsmaal.

De bør forelske Dem —

Dansk-Amerikaneren *George B. Steffenson* har fra fattige Kaar svunget sig op til at blive en af den internationale Finansverdens mest fremtrædende Mænd. Hans Liv er et evindeligt Jag fra det ene Bestyrelsesmøde til det andet, og bestandig er han paa Rejse for at varetage sine Interesser i de forskellige Lande.

Henrik Bentzon.

G. B. Steffenson vil følge Lægens Raad.

Efter mange Aars Fraværelse er han nu kommet hjem til Danmark og tager ind paa et Hotel under et paataget Navn for at faa Fred for sine Plageaander. Det lykkes dog ikke, Telefonen kimer, Telegrammer skal besvares, og Sekretæren, Mr. Stone, forelægger ham en Masse vigtige Spørgsmaal, som kræver hurtig Afgørelse. G. B. Steffenson har hidtil aldrig været syg, men det nerveanspændende Arbejde, den evige Rastløshed har præget ham, hans Helbred undergraves, og en skønne Dag bryder han sammen.

For første Gang i sit Liv maa han tilkalde en Læge. Til

„De skal overtage Ledelsen af Arbejdet“, siger Godsejerinden til den sagtmodige Stempel.

alt Held bliver det den kloge og erfarne Dr. Hartung, som straks forstaar, hvad der er i Vejen med Patienten og heller ikke lægger Skjul paa sin Mening.

„De er ikke et Menneske De er en Maskine en Pengemaskine“, siger Lægen og raader ham til at tage Ferie.

Finansmanden erklærer, at det er umuligt, hele hans mægtige, verdensomspændende Forretning hviler paa ham alene. Han er villig til at tage al den Medicin, som Doktoren vil

Direktør Krentzer faar udleveret sin „Uniform“.

skrive op, men det er aldeles umuligt for ham at holde Ferie. Dr. Hartung lader sig dog ikke afvise. Medicin hjælper ikke i dette Tilfælde. Det er bedre at søge Livets sande Værdier end at jage efter Penge.

„De bør forelske Dem —“ siger han til den forbavsede Steffenson. Han bør tage paa et Feriehjem, hvor alle Gæster er anonyme, og hvor der ikke tages Hensyn til deres Stilling og Position i det daglige Liv. Arbejde i den frie Natur og muntert kammeratligt Samvær er den bedste Kur for syge Nerver.

Lis og Erik har fundet hinanden.

„De har Ret,“ udbryder Finansmanden begejstret. „Hvor er der saadant et Hjem?“

„Det eksisterer ikke, svarer Lægen Men det er min Tanke at faa oprettet det desværre har jeg ingen Penge.“

„Godt“, siger Steffenson. *De har Idéen, og jeg har Pengene.* Lad os saa virkeliggøre Idéen!“

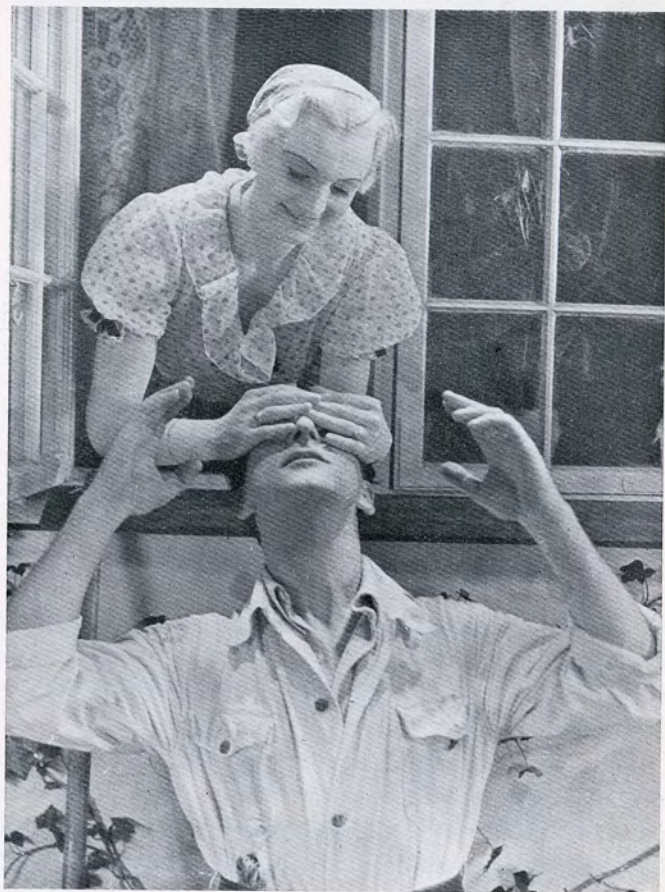
Han averterer efter et Gods, der egner sig til Formaalet, og den unge Godsejerinde Eva von Dornberg, som efter Faderens Død har kæmpet haardt for at faa Driften til at

G. B. Steffenson er for Alvor blevet forelsket.

svare sig, tilbyder at udleje Godset til Feriehjem. Sekretæren Mr. Stone, der aldrig forsømmer at se paa sin egen Fordel, er yderst smaalig, men Dr. Hartung faar dog Sagen bragt i Orden.

Ude paa Feriehjemmet samles en Flok vidt forskellige Mennesker. Der er den overnervøse Justitsraad Stumpe, en rigtig Kværlant, som skælder ud paa alt og alle fra Morgen til Aften. Han vil altid have nogen at kommandere over, og Dr. Hartung sørger for, at han faar sin Lyst styret. Man træffer ogsaa August Stempel, en bundskikkelig Mand, der

Doris indleder en Flirt med Steffenson.

Steffenson raser over, at hendes Kærlighed kun var Forstillelse.

er stærkt underkuet af sin Kone, hvis Gardinprædikener har gjort Livet til et Helvede for ham. Paa Feriehjemmet forvandles han hurtigt til en myndig og selvbevidst Mand, der nok skal fortælle, hvor Skabet skal staa.

G. B. Steffenson tager naturligvis ogsaa Ophold paa Godset og for at være sikker paa at leve absolut uforstyrret nøjes han ikke blot — ligesom de øvrige Gæster — med at lade sig kalde ved et fingeret Navn. Han har en Stedfortræder, en Mand ved Navn Geldern, der ogsaa opholder sig paa Feriehjemmet. Geldern lader skinne igennem, at det er

Den koleriske Justitsraad er blevet et fredsommeligt Menneske.

ham, der er den store Finansmand og afleder paa denne Maade Opmærksomheden fra Steffenson.

En kendt Oliemand, den ikke særlig sympatiske Direktør Kreutzer, har forgæves søgt at komme i Forbindelse med Steffenson for at afslutte en større Forretning. Han har ogsaa lovet Stone Andel i det eventuelle Overskud — til Gengæld for visse „Tjenester“.

Da Direktør Kreutzer nu erfarer, at Steffenson er taget ud paa Godset, lader han sig ogsaa indskrive som Patient i Haab om at komme i Forbindelse med den indflydelsesrige

Finansmand. Han kender ham slet ikke personligt og tror derfor, at Geldern er identisk med Steffenson.

Det lykkes ikke Direktør Kreutzer at vinde den formentlige Steffenson's Sympati, og værre er det, at han kommer til at fornærme den virkelige Finansmand temmelig groft. Yderligere har han det Uheld, at en af hans egne Kontorister, den unge Erik Bürger, som ogsaa er Feriegæst paa Godset, gør alt, hvad han kan for at gøre Livet surt for sin forhadte Chef. — —

„De bør forelske Dem —“ har Lægen sagt til Steffenson, og Livet i de landlige Omgivelser har i den Grad forandret den haardkogte Spekulant, at han forelsker sig i den unge Godsejerinde — og han er lykkelig, fordi Eva gengælder hans Følelser — uden at vide, hvem han i Virkeligheden er. Imidlertid har den intrigante Stone sørget for at sende en ung Dame, den smukke, letsindige Doris, ud til Godset for at besnære Steffenson. Han synes dog at være fuldstændig uimodtagelig for hendes Tilnærmelser, og af Skuffelse herover søger hun at ødelægge Forholdet mellem Steffenson og Eva. Det kommer til en alvorlig Konflikt mellem Godsejeren og Finansmanden, der bebrejder hende, at det kun er hans Penge, hun er ude efter. Takket være Erik Bürger, som har gennemskuet Stone's og Doris' Intrige, kommer den virkelige Sammenhæng for Dagen, og Steffenson bliver klar over, at Eva elsker ham for hans egen Skyld.

Anders og Marie

Musik: Erik Fiehn

Tekst: C. V. Meincke

Udkommet hos Jac. Boesens Musikforlag

Kom og hør min triste Sang
om to unge Hjerters Trang,
om den gryende Lykke
og den bratte Undergang.

Refrain:

Det var Anders og Marie.
Han var fattig, hun var rig,
Anders havde kun een Kvie,
hendes Fader havde ti,
men de var saa lykkelige,
naar de vandrede ved Stranden,
det var Anders og Marie,
for de elskede hinand'n.

Altid spøjte de og lo
og naar andre gik til Ro,
sværmede de med hinanden,
og de kyssede de to.

Det var Anders og Marie
Deres Kærlighed var stor,
altid hørte man dem sige
de bekendte tre smaa Ord.
„Kun til dig vil jeg mig vie,
vi gaar ind i Ægtestand'n —!“
sagde Anders til Marie,
for de elskede hinand'n.